

██████████, kterou uzavřel právní předchůdce žalobce, tj. Raiffeisenbank a. s., na základě které právní předchůdce žalobce poskytl žalované úvěr ve výši 100.000 Kč. Žalovaná úvěr vyčerpala, avšak řádně a včas jej nesplácela v dohodnutých splátkách, a proto právní předchůdce žalobce úvěr zesplatnil ke dni 6. 3. 2014 a právní předchůdce žalobce vyzval žalovanou k okamžité úhradě. Dluh žalované 70.956,65 Kč je tvořen následujícími položkami: jistinou 70.956,65 Kč. Dále žalobce požadoval úroky z úvěru a zákonné úroky z prodlení ve výši, z částek a za období, jak byly specifikovány výše.

2. Podle § 1879 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi)“. Podle § 1880 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Postoupením pohledávky nabývá postupník také její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění“. Postoupení pohledávky z původního věřitele na žalobce a tím i právní nástupnictví žalobce měl soud za prokázané následujícími listinami: *Smlouva o postoupení pohledávek č. ██████████ ze dne 2. 4. 2014 + Dodatek č. 1 ze dne 5. 5. 2014, Seznam postoupených pohledávek*. Tím měl soud za prokázanou aktivní věcnou legitimaci žalobce – tzn., že žalobci svědčí práva z postoupené pohledávky.
3. Dříve než soud začal jednat ve věci samé, sdělil žalobce podáním doručeným soudu dne 14. 7. 2017 (na č. l. 65), že **žalobu bere částečně zpět** v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku. Podle § 96 odst. 1, 2 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) může žalobce vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení (žalobu), a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popř. v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Jestliže ostatní účastníci řízení se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, rozhodne soud, že zpětvzetí návrhu není účinné. To neplatí, došlo-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání. Vzhledem k tomu, že žalobce vzal žalobu částečně zpět ještě před jednáním, postupoval soud v souladu s ust. § 96 odst. 2 o. s. ř. a řízení částečně zastavil, aniž zjišťoval stanovisko žalovaného, neboť by byl případný nesouhlas žalovaného se zpětvzetím neúčinný (§ 96 odst. 4 o. s. ř.). Předmětem řízení po částečném zpětvzetí žaloby a částečném zastavení řízení tak zůstaly nároky žalobce uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku.
4. Žalovaná se k věci nevyjádřila a svou osobní účast u ústního jednání neomluvila.
5. Skutkový stav, který byl podrobněji popsán v odstavci prvním odůvodnění tohoto rozsudku, byl v řízení zjištěn z důkazů listinných, tyto listinné důkazy však soud nepovažuje za potřebné podrobně rozebírat, neboť jak bude vyloženo v následujících odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, žalobě nebylo možno vyhovět v důsledku splněného oddlužení a osvobození žalované (dlužnice) v rámci insolvenčního řízení od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení: Návrh na uzavření smlouvy o Rychlé půjčce č. ██████████ ze dne 11. 11. 2010, Akceptace návrhu na uzavření smlouvy o Rychlé půjčce č. ██████████ ze dne 15. 11. 2010, Souhrnný výpis pohybů na účtu č. ██████████ Obchodní podmínky pro osobní úvěry Raiffeisenbank a. s., Všeobecné obchodní podmínky Raiffeisenbank a. s., Prohlášení o okamžité splatnosti a výzva k uhrazení dluhu ze dne 27. 2. 2014 – učiněná bankou + Dodejka adresovaná žalované, Výzva k okamžité úhradě dluhu ze dne 15. 7. 2014 – učiněná bývalým zástupcem žalobce + Poštovní podací arch ze dne 15. 7. 2014.
6. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 70 INS 20567/2015-B-27 ze dne 11. 1. 2021, kterým soud jednak bere na vědomí splnění oddlužení dlužníka A ██████████ Ž ██████████ (zde žalované) a dále jím soud osvobozuje dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního

12. Lze tedy uzavřít, že v řízení o pohledávce, od jejíhož placení byl žalovaný (dlužník) osvobozen, nelze (nejde-li o důvody separace nákladů řízení ve smyslu § 147 a § 148 odst. 2 o. s. ř.) žalovaného (dlužníka) po dobu trvání účinků přiznaného osvobození zavázat k náhradě nákladů řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 155/2017 ze dne 30. 5. 2019).
13. Soud dále poukazuje na usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2730/18 ze dne 28. 8. 2018, jímž byla pro zjevnou neopodstatněnost odmítnuta ústavní stížnost proti rozhodnutí obecného soudu, jímž věřiteli nebyly přiznány náklady řízení právě v důsledku osvobození dlužníka od placení pohledávek.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého: *„Účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.“* V daném případě byl žalobce zcela neúspěšný – byl by to tedy žalovaný, kdo by měl nárok na náhradu nákladů řízení, žalovanému však dle obsahu spisu žádné náklady nevznikly. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu nebo podle řádu exekučního, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 3. srpna 2021

Mgr. Bc. Zdeněk Piskač v. r.
samosoudce